

تسلی در بحران جهانی

جرم، باکتری، ویروس؟! ما در دنیایی زندگی می کنیم که همه به فکر سلامتی خود هستند. هرچند، هنگامیکه ریسک بیماری و مرگ بالا می رود ما بیشتر به فکر سلامتی خود می افتیم. دستهای خود را می شوئیم، سطح اشیاء را ضد عفونی می کنیم و از تماسهای فیزیکی پرهیز می کنیم. این معیارها می تواند از سلامتی جسم ما محافظت کند، اما چه کاری برای سلامتی روح و روان خود می توانیم انجام دهیم؟

یقین نداشتن می تواند در ما ترس، نگرانی و استرس ایجاد کند. چنین زمانهایی ما را به این وا می دارد که برای برآورده شدن نیازهایمان به منبع کمک (چیزی یا شخص) رجوع کنیم تا از آن اطمینان حاصل کنیم. عیسی مسیح همان منبع کمک است.

سوال طبیعی اینست که شخصی که ۲۰۰۰ سال پیش زندگی می کرد، چطور می تواند در این بحران جهانی به ما آرامش دهد؟ این سوال بسیار باارزش و مهمی است. عیسی مسیح خداست. این یک واقعیت تاریخی است که او بعد از اینکه مصلوب شد و در قبر دفن شد، از مردگان دوباره زنده شد. عیسی مسیح امروز زنده است. قبل از اینکه عیسی به آسمان عروج کند، فرمود، «سلامتی برای شما می گذارم، سلامتی خود را به شما می دهم. نه چنانکه جهان می دهد، من به شما می دهم. دل شما مضطرب و هراسان نباشد.» یوحنا ۱۴:۲۷

این اطمینانی است که خداوند به ما داده است. عیسی مسیح به دو طریق به ما اطمینان می دهد. نخست، او در هنگام بحران دعای ما را مستجاب خواهد کرد. اما چیز مهمتر اینست که او اطمینان ابدی یعنی آموزش گناهان را به کسانی که مسیح را به عنوان نجات دهنده خود می پذیرند، عطا می کند.

ترس از ویروس کرونا

ویروس جهانگیر کرونا همه را غافلگیر کرده و بر هزاران نفر تأثیر گذاشته و تابلحال جانهای زیادی را گرفته است. آمار مرگ هر روز افزوده می گردد. این یک واقعیت را خاطر نشان می کند. اگر به ویروس کرونا واگیردار شویم چه اتفاقی خواهد افتاد؟ آیا از دنیا خواهیم رفت؟ به احتمال زیاد نه. اما اگر شما یک روز از دنیا رفتید (همه ما روزی باید بمیریم) کجا ابدیت خود را سپری خواهید کرد؟ آیا بهشت خواهید رفت یا جهنم؟ این یک سوال جدی است که نیاز به جواب درست دارد.

بیماری جهانگیر گناه

به دلیل گناه (شکستن احکام خدا) بیماری و مرگ همه جهان را فرا گرفته است. هنگامیکه آدم در باغ عدن گناه کرد، گناه خود را به فرزندان خود و در نهایت به همه انسانها منتقل کرد. همه ما انسانها هم در ماهیت و هم در عمل گناهکار هستیم. رومیان ۳:۲۳ به ما می گوید، «زیرا همه گناه کرده اند و از جلال خدا قاصر می باشند.» خداوند کامل و مقدس است و برای همین ما نمی توانیم به معیارهای او برسیم. تنگه بزرگ آمریکا بسیار مرتفع است و حدود یک و نیم کیلومتر از این سمت دره به سمت دیگر آن فاصله دارد. اگر بخواهید از یک سمت به سمت دیگر تنگه بپرید هرگز به مقصد نخواهید رسید. به همین روش ما از زمین به آسمان نمی توانیم برسیم به دلیل اینکه از معیار بالای خداوند قاصر هستیم.

جریمه عادلانه گناه

جریمه گناهان و سرکشی ما از خداوند بسیار واضح است. کلام خدا می فرماید، «زیرا مزد گناه مرگ است» (رومیان ۶:۲۳). این مرگ تنها به مرگ جسمانی مربوط نمی شود بلکه به مرگ روحانی یعنی جدایی ابدی از خداوند نیز شامل می شود. خدا عادل است و باید گناهکاران را مجازات کند. کتاب مقدس می فرماید، «آیا داور تمام جهان، انصاف نخواهد کرد؟» پیدایش ۱۸:۲۵

مجازات گناهان ما مرگ در جهنم است. مکاشفه ۲۱:۸ می فرماید، «لکن ترسندگان و بی ایمانان و خبیثان و قاتلان و زناکاران و جادوگران و بت پرستان و جمیع دروغگویان، نصیب ایشان در دریاچه افروخته شده به آتش و کبریت خواهد بود. این است موت ثانی.» خود عیسی مسیح جهنم را آتش جاودانی نامید (متی ۱۸:۸). طبق کلام خدا حتی یک دروغ ما را دروغگو محسوب کرده و ما را راهی جهنم می کند.

هر بیماری که انسان می تواند در این دنیا تجربه کند در مقایسه با عذاب ابدی در جهنم، هیچ است. انسانها از ویروس کرونا می ترسند به دلیل اینکه آنها از مرگ ترس دارند. صادقانه به شما بگویم که اگر از گناهان خود بخشیده نشده اید، شما نیز باید از مرگ بترسید. سوال عادلانه اینست که اگر همین الان بمیرید، کجا لیاقت دارید که ابدیت خود را سپری کنید؟ آیا طبق معیار بالای خدا می توانید راهی بهشت شوید؟ طبق کتاب مقدس این امر محال است.